

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 9516100038
Dátum vydania rozhodnutia: 08.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9516100038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí 08. augusta 2018 v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému C. T., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zmien a doplnkov a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 20. februára 2018, sp. zn. BB - 3 T 8/2016, podľa § 315, § 326 ods. 1 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. februára 2018, sp. zn. BB-3T 8/2016, vo výroku o treste prepadnutia majetku, ktorý bol uložený podľa § 58 ods. 3, § 59 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 322 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol ohľadne výroku o treste prepadnutia majetku.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica rozsudkom z 20. februára 2018, sp. zn. BB - 3 T 8/2016, uznal obžalovaného C. T. vinným v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a v bode 7/ z trestného činu vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 183/1999 Z.z., na tom skutkovom základe, že

skutok 1/ R. L. s prezývkou „K“ alebo „M“ využívúc svoje skúsenosti z pôsobenia na pozícii „pravej ruky“ C. D., považovaného za zakladateľa a šéfa zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „D.“, ktorá pôsobila od presne nezisteného času minimálne od roku 1997 najmä v Bratislave a v západnej časti územia Slovenskej republiky, krátko po smrti C. D. dňa 07.02.1997 prebral riadenie tejto zločineckej skupiny, tým spôsobom, že:

- určil ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny teritoriálne rozdelenie skupiny a to pre

- B. J. oblasť časti mesta Bratislavy,

- I. C. s prezývkou „V.“, oblasť Záhoria a okolia, kde tento až do roku 2006 ďalej organizoval a koordinoval podriadených členov, medzi ktorými bol aj K. E., ktorý prevzal túto činnosť v presne nezistenom čase v roku 2006 a riadil časť skupiny v uvedenej oblasti do presne nezisteného času 2008,

- G. Y. oblasť Senca a okolia, ktorý až do svojej smrti dňa 06.06.2004 organizoval a koordinoval podriadených členov medzi nimi aj M. B., ktorý túto činnosť prevzal po smrti G. Y.,

- priamo riadil členov svojej ochranky a to najmä I. J., I. V., C. T., C. I., I. G., S. S., pričom I. J. rozdeľoval podľa pokynov R. L. pravidelné finančné odmeny pre členov skupiny a riadil členov ochranky a ďalších jemu podriadených členov zločineckej skupiny O. X. a K. P.,

- riadil po celý čas celú zločineckú skupinu z najvyššej úrovne hierarchie, dával pokyny a koordinoval podriadených vyšších riadiacich členov zločineckej skupiny, ktorými boli B. J., I. C. a M. B., ktorí ďalej organizovali jednotlivé relatívne samostatné štruktúry skupiny, kde z hľadiska postavenia v hierarchii v skupine:

- priamo podriadenými členmi B. J. boli E. O., V. L., O. E. a C. O., ktorí usmerňovali členov, ktorými boli G. K., C. Y., G. J., C. E., C. E., ďalším priamo podriadeným členom B. J. bol G. C., ktorý bol nadriadený ďalším členom, ktorými boli P. C. a L. D., ktorí usmerňovali ďalších členov, ktorými boli C. G., I. J., C. J. a I. E. a činným pre túto časť zločineckej skupiny bol G. C. a E. D.,

- priamo podriadenými členmi I. C. bol K. E., E. Q. do jeho úmrtia, P. Q.,

- priamo podriadenými členmi M. B. boli O. O. a S. J., ktorý ďalej usmerňoval a bol nadriadeným ďalším členom, ktorými boli O. J., C. J., V. T. a O. N., činnými najmä pre túto časť zločineckej skupiny boli T. D., W. T. a J. X.,

R. L. a I. C. boli členmi skupiny od presne nezisteného času najneskôr od roku 1997, J. R. a C. T. boli členmi skupiny od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998, pričom všetci menovaní boli členmi skupiny do dňa 25.09.2012, kedy boli zadržaní I. C., C. T. a I. V.,

- pričom R. L. priamo zadával úlohy I. C., C. T., J. R., ako aj M. B., I. V., I. J., G. Y. do jeho úmrtia dňa 09.09.2004 a O. O. a spoločne páchali najzávažnejšie trestné činy najmä proti životu a zdraviu,

- pričom uvedená zločinecká skupina existovala s cieľom získania najmä finančných a iných výhod páchaním rôznej najmä násilnej a majetkovej trestnej činnosti a jej príslušníci boli zoskupení v jednotlivých úrovniach a stupňoch riadenia a organizácie vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, dlhodobo koordinovane páchali zločiny, pričom členovia vo vyššom stupni hierarchie skupiny zadávali členom z nižších stupňov hierarchie pokyny k páchaniu trestných činov, určovali spôsoby ich vykonania, vydávali súhlasy s páchaním konkrétnych trestných činov, od nižšie postavených členov skupiny preberali nezákonne získané finančné prostriedky, s časťou ktorých financovali činnosť skupiny a niektorých členov zločineckej skupiny,

skutok 2/ M. T. v presne nezistenom čase v období mesiacov júl a august roku 1999 v reštaurácii Tennis v Bratislave na ulici Pri Habánskom Mlyne č. 7 zadal požiadavku G. Y. a I. C. na vykonanie vraždy poškodeného Ing. O. K., nar. XX.XX.XXXX, za poskytnutie finančnej odmeny vo výške najmenej 2.000.000,- Skk (64.254,96 Eur) za jej splnenie, a následne R. L. s I. C. naplánovali jej vykonanie, pričom R. L. stanovil a odsúhlasil úlohy ďalších osôb, ktoré sa zúčastnia na vykonaní usmrtenia poškodeného, určili strelcov J. R. a I. V. a dal úlohu na zabezpečenie garáže K. E., kde M. B. umiestni

odcudzené motorové vozidlo, ktoré sa použije pri vykonaní činu, a na zabezpečenie chaty pre následné ukrytie, po zabezpečení garáže na Brnenskej ceste v Malackách a chaty v Rohožníku K. E., na čo poskytol finančné prostriedky R. L., M. B. zabezpečil odcudzené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia modrej farby, ktoré dovezol do pripravenej garáže spolu s pripravenými ďalšími tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami, dňa 20.10.1999 okolo 19:00 hod. priviezol C. T. k uvedenej garáži M. B., ktorý presadol ako vodič do uvedeného vozidla v garáži, s ktorým odišiel s vymenenými tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami do Bratislavy, následne M. B. dovezol J. R. a I. V. do blízkosti J., I. C. a G. Y. vykonali v okolí J. ulice zisťovanie prítomnosti poškodeného a následné istenie J. R. a I. V., pričom dňa 20.10.1999 v čase o 20:15 hod. J. R. a I. V. usmrtili poškodeného tým spôsobom, že vystúpili z motorového vozidla a na poškodeného, ktorý vyšiel na J. ulicu v Bratislave a kráčal k ľavým predným dverám svojho vozidla zn. Mercedes ML 430, evidenčné číslo J.-XXXQ., zozadu vystrelili spolu minimálne 19 krát, J. R. najmenej 12 krát tesne za sebou zo zbrane kalibru 7,65 mm a I. V. najmenej 2 krát zo zbrane kalibru 9 mm, ktorú si vzal z vozidla, pričom poškodeného zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu 32 strelných defektov, v mozgovej časti hlavy v počte štyri, v tvárovej časti hlavy v počte štyri, v časti hrudníka a pliec v počte osem, brucha v počte tri, chrbta v počte deväť, pravej hornej končatiny v počte dve, ľavej hornej končatiny v počte dve a zapríčinili mu tak mnohonásobné poranenie hlavy, mozgu, krku, hrudníka, brucha a horných končatín, pričom došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo smrť poškodeného, následne z miesta činu ušli, vozidlo Škoda Octavia M. B. následne dňa 21.10.1999 v čase približne o 03:15 hod. dovezol spolu so zbraňami naspäť do uvedenej garáže, pričom pre koordináciu ukrytia vozidla komunikoval s K. E. prostredníctvom telefónov s neregistrovanými SIM kartami, ktoré vopred zadovážil, časť finančných prostriedkov za spáchanie skutku odovzdal R. L. osobám, ktoré sa zúčastnili na skutku krátko po jeho spáchaní, pričom finančné prostriedky mu poskytol M. T.,

teda

v skutku č. 1/ bol členom zločineckej skupiny,

v skutku č. 2/ úmyselne poskytol inému pomoc na usmrtenie iného, spáchal taký čin obzvlášť surovým spôsobom, v úmysle získať majetkový prospech a z obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky.

K uvedenému je potrebné uviesť, že na hlavnom pojednávaní 20.01.2015 ešte pod sp. zn. BB-3T 32/2014, obžalovaný C. T. po zákonom poučení prehlásil, že chce vykonať vyhlásenie o svojej vine ku skutkom pod č. 1/ a č. 7/ obžaloby. Po poučení podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a po jeho kladných odpovediach na všetky otázky súdu v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. súd vyhlásenie obžalovaného C. T. prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie ohľadne obžalovaného C. T. v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutkov, nevykoná. Vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, čo nevyklučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti. Uznesením súdu, sp. zn. BB-3T 32/2014, z 18.03.2016 bolo konanie proti obžalovanému C. T. podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčené zo spoločného konania v trestnej veci proti obžalovanému O. B. a spol. vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T 32/2014, na samostatné konanie vedené na tomto súde pod sp. zn. BB-3T 8/2016. Na hlavnom pojednávaní pod sp. zn. BB-3T 8/2016, dňa 20.02.2018 vykonal súd dokazovanie k výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení najmä postupom podľa § 269 Tr. por. a vyhlásil napadnutý rozsudok.

Obžalovaný C. T. bol za to odsúdený podľa § 144 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. a/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom ŠTS Pezinok, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 24.03.2015, sp. zn. BB-3T 42/2014, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 24.03.2015 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 31.01.2013, sp. zn. 2 T 80/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.02.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému bol uložený ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému bol uložený trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 2 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť uhradiť poškodenej E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., Dr. J. XX, nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- Eur a poškodenému Ing. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., Dr. J. XX, nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodení E. K. a Ing. P. K. so zvyškom nároku na náhradu škody boli odkázaní na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní 20.02.2018 po vyhlásení rozsudku prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva na podanie opravného prostriedku. Poškodený P. K. (manželka E. K. neprítomná) uviedol, že k rozsudku sa vyjadří v zákonnej lehote. Obžalovaný C. T. po porade s obhajcom uviedol, že voči rozsudku podáva odvolanie iba do trestu prepadnutia majetku.

Rozsudok bol doručený prokurátorovi a obžalovanému, obom zhodne 23.02.2018, jeho obhajcovi a obom poškodeným, všetkým zhodne 28.02.2018. Poškodení proti rozsudku odvolanie nepodali.

Odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu odôvodnil 28.02.2018 (doručené súdu 02.03.2018), v ktorom poukázal na to, že trest prepadnutia majetku mu bol uložený podľa § 58 ods. 3 Tr. zák., lebo uloženie tohto trestu je obligatórnou povinnosťou súdu, ak odsudzuje páchatel'a za spáchanie trestného činu podľa § 296 Tr. zák.

Navrhol, aby odvolací súd podľa č.l. 130 ods. 1 písm. d/ a č.l. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR a § 283 ods. 5 Tr. por. podal návrh na konanie pred ústavným súdom, za súčasného prerušenia trestného konania v tejto veci, nakoľko je podľa jeho názoru sporné, či § 58 ods. 3 Tr. por. je v súlade s Ústavou SR.

Rozsudkom ŠTS Pezinok, sp. zn. BB-3T 42/2014, z 24.03.2015 v skutku 2/ bol už odsúdený za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Teda bol odsúdený aj za nebezpečné zoskupenie (§ 141 písm. a/ Tr. zák.), čím sa rozumie i zločinecká skupina. Prvostupňový súd mal teda konanie zastaviť s poukazom na č.l. 50 ods. 5 Ústavy SR, podľa ktorého „nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý už bol právoplatne odsúdený“. Navrhol, odvolaciemu súdu, aby ohľadne skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, kvalifikovanom ako trestný čin podľa § 296 Tr. zák., s poukazom na § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. podľa § 281 ods. 1 Tr. por. zastavil trestné konanie.

Trest prepadnutia majetku mu súd I. stupňa uložil z dôvodu, že zákonodarca zjavne považuje za dôležité odčerpať nezákonne získaný majetok z moci páchatel'ov najzávažnejšej trestnej činnosti. Tento druh trestu súd uložil vzhľadom na okolnosti spáchaných trestných činov ako aj pomery obžalovaného (páchanie najzávažnejšej trestnej činnosti za účelom majetkového prospechu, nadobudnutie majetku za finančné prostriedky pochádzajúce z páchania trestnej činnosti). Ohľadne trestu prepadnutia majetku nebolo vykonané dokazovanie tak, aby bolo možné určiť jednoznačne a bez pochybností, ktorá časť majetku pochádza z trestnej činnosti, resp. bola nadobudnutá za prostriedky pochádzajúce z trestnej

činnosti. S poukazom na § 31 ods. 2, § 34 ods. 3 a nasl. Tr. zák., nie je zrejmý rozsah majetku patriaci obžalovanému, nie je zrejmé, čo patrí do výlučného vlastníctva obžalovaného, čo patrí do BSM a ktorý z manželov aký majetok do BSM nadobudol svojim pričinením. Dlhý čas legálne podnikal a vo firmách má spoločníkov, ktorí vykonávajú obchodnú činnosť aj po jeho vzatí do väzby až do súčasnosti. Nie je zrejmé ani to, aký je jeho obchodný podiel, podiel na zisku, resp. aká je k dnešnému dňu reálna výška jeho podielu vyjadrená v peniazoch. Nejedná sa o tzv. jedno osobové s.r.o. Na hlavnom pojednávaní 20.02.2018 predložil súdu rozsudok OS BA I, sp. zn. 10C/219/2014, z 02.03.2016, právoplatného a vykonateľného 02.05.2016, v ktorom súd rozhodol o jeho povinnosti vrátiť dar navrhovateľke, t.j. byt č. X na V. poschodí domu na N. ulici č. XX v J.. Taktiež daroval E. nehnuteľnosť, pričom darovacia zmluva je súčasťou vyšetrovacieho spisu, lebo mu bola odňatá pri domovej prehliadke. Je otcom dvoch maloletých detí. Uložením trestu prepadnutia majetku došlo k porušeniu ustanovení § 31 ods. 2 a § 34 ods. 3 Tr. zák., pretože tento druh trestu je ujmou na osobnej slobode, majetkových a iných právach odsúdeného, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okrem alternatívnych návrhov uvedených vyššie, navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po zrušení rozsudku súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vo veci rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám tak, že mu neuloží trest prepadnutia majetku s poukazom na § 31 ods. 2, § 34 ods. 3 Tr. zák.

Odvolanie obžalovaného bolo na vedomie s právom vyjadriť sa k nemu doručené prokurátorovi 06.03.2018 a poškodeným P. K. 08.03.2018 a E. K. 12.03.2018, ktorí však doposiaľ nevyužili vyjadriť sa k nemu. Spis s odvolaním obžalovaného bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo odvolací súd).

Najvyšší súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste prepadnutia majetku, proti ktorému obžalovaný výlučne podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na základe tohto postupu zistil, že odvolanie obžalovaného C. T. je čiastočne dôvodné.

Podľa § 58 ods. 1 Tr. zák. trest prepadnutia majetku môže súd uložiť vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a pomery páchatel'a, ak páchatel'a odsudzuje na trest odňatia slobody na doživotie, alebo ak ho odsudzuje na nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin, ktorým páchatel' získal, alebo sa snažil získať majetkový prospech veľkého rozsahu, alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu.

Podľa odseku 3 tohto ustanovenia trest prepadnutia majetku súd uloží bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, okrem iného aj za trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. trest prepadnutia majetku postihuje, v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania,

- a) výťažok zo speňazenia majetku,
- b) majetok vylúčený zo súpisu majetku podstát,
- c) majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňazeniu majetku.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Podľa odseku 3 tohto ustanovenia právoplatným rozhodnutím súdu o prepadnutí majetku zaniká bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

V danom prípade bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., v znení zákona č. 183/1999 Z.z., podľa ktorého je možné

páchateľovi uložiť trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov alebo výnimočný trest. Odsúdený bol za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 144 ods. 3 Tr. zák., za čo je možné uložiť iba trest odňatia slobody na doživotie. Podľa § 11 ods. 3 Tr. zák. zločin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov, sa považuje za obzvlášť závažný. Postup súdu uvedený v odseku 3 (§ 58 Tr. zák.) sa uplatní aj bez splnenia zákonných podmienok, že páchatel nadobudol majetok aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti.

Špecializovaný trestný súd pochybil pri ukladaní trestu prepadnutia majetku obžalovaného, keď nepoužil vo výrokovej časti o tomto druhu trestu aj § 59 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. Ide o významné ustanovenie, ktoré na rozdiel od predchádzajúcej úpravy, keď sa Slovenská republika stávala vlastníkom prepadnutého majetku právoplatnosťou (vykonateľnosťou) rozhodnutia súdu, stanovuje, že právoplatné rozhodnutie súdu o prepadnutí majetku bude podkladom pre začatie konkurzného konania, ktoré nebude postihovať majetok odsúdeného, ktorý vlastní ku dňu právoplatnosti tohto rozhodnutia, ale bude postihovať majetok, ktorý táto osoba vlastní ku dňu skončenia konkurzného konania.

V tej súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť aj na výkon trestu prepadnutia majetku v zmysle § 423 Tr. por., podľa ktorého len čo sa stal rozsudok, ktorým bol uložený trest prepadnutia majetku, vykonateľným, zašle predseda senátu konkurznému súdu, v ktorého obvode má sídlo súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, rovnopis rozsudku bez odôvodnenia na postup podľa osobitného zákona.

Podľa § 424 ods. 1 Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, a je obava, že výkon tohto trestu bude zmarený alebo sťažený, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor majetok obvineného zaistiť. Súd zaistí majetok obvineného vždy, ak uložil trest prepadnutia majetku rozsudkom, ktorý zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Pri zaistení majetku obvineného sa postupuje primerane podľa § 50 ods. 2 a 3, § 94 až 96. Po vyhlásení konkurzu sa pri výkone trestu prepadnutia majetku postupuje podľa osobitného predpisu (zákon č. 7/2005 Z.-z. o konkurze a reštrukturalizácii) upravujúceho konkurzné konanie; prevzatím majetku správcom konkurznej podstaty zaistenie zaniká.

V zmysle § 426 ods. 1 Tr. por. zaistenie sa vzťahuje na celý majetok obvineného, ako aj na majetok, ktorý obvinený nadobudne po zaistení; nevzťahuje sa však na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia pokiaľ trvá zaistenie, sú neplatné všetky právne úkony obvineného, ktoré sa týkajú zaisteného majetku, okrem úkonov smerujúcich k odvráteniu bezprostredne hroziacej škody. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia kto má vo svojej moci vec, ktorá patrí do zaisteného majetku, je povinný, len čo sa o zaistení dozvie, oznámiť to prokurátorovi alebo súdu, ktorý majetok zaistil; inak zodpovedá za škodu spôsobenú opomenutím oznámenia.

Podľa § 427 Tr. por. predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor uznesením zruší zaistenie, ak zanikne dôvod, pre ktorý bol majetok zaistený.

Prvostupňový súd pochybil aj v tom smere, že o zaistení majetku obžalovaného po vyhlásení napadnutého rozsudku, ktorý bol ihneď napadnutý odvolaním obžalovaného, teda bol neprávoplatný, nerozhodol o zaistení majetku obžalovaného, hoci mu to zákon explicitne ukladá.

Súd prvého stupňa čiastočne rozhodol o nárokoch poškodených. Pri ukladaní prepadnutia majetku obžalovaného však vôbec neprihliadal k uplatneným nárokom poškodených, z odôvodnenia rozsudku to nevyplýva. Zaistenie nároku poškodených je pritom významnou skutočnosťou pre ich reálne odškodnenie.

Povinnosťou súdu I. stupňa teda nebolo vo výroku o treste prepadnutia majetku obžalovaného uviesť jeho rozsah, pretože ten určí až konkurzný súd - prostredníctvom ním ustanoveného správcu (§ 107a zák. č. 7/2005 Z.z.). Tento súd mal však povinnosť preukázať, ktorý majetok obžalovaného pochádza z

trestnej činnosti z obdobia pred odsúdením, a preto je dôvod na jeho konfiškáciu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste prepadnutia majetku obžalovaného, a to pre chyby v napadnutom výroku rozsudku, najmä pre nejasnosť, alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutého výroku, na ktorého objasnenie treba dôkazy opakovať, alebo vykonať ďalšie dôkazy a bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol iba ohľadne výroku o treste prepadnutia majetku. Ostatné výroky napadnutého rozsudku ostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté a právoplatné.

Špecializovaný trestný súd v ďalšom konaní musí vykonať všetky dôkazy vzťahujúce sa k trestu prepadnutia majetku a tieto dôsledne vyhodnotiť jednotlivito i v súhrne. Na základe tohto postupu zistiť, či sú splnené zákonné požiadavky pre uloženie tohto druhu trestu a aký majetok obžalovaný do svojho vlastníctva získal z trestnej činnosti, bez zreteľa na to akým spôsobom sa to stalo. Pritom musí mať na pamäti aj nároky poškodených a ich uspokojenie. Ak budú splnené podmienky pre uloženie tohto trestu, použiť všetky relevantné ustanovenia k tomu sa vzťahujúce.

Obžalovaný zákonom predpokladaným spôsobom vyhlásil svoju vinu ku skutkom pod bodmi 1/ a 7/, ktoré súd na návrh prokurátora a obhajcu obžalovaného uznesením prijal a takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (zásadné porušenie práva na obhajobu). V dôsledku toho výrok o vine sa stal právoplatným. V danom prípade obžalovaný porušenie práva na obhajobu nenamietal v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom. Odvolací súd taktiež nezistil porušenie práva na obhajobu u obžalovaného v tejto veci.

Vzhľadom na uvedené o alternatívnych návrhoch obžalovaného týkajúce sa prerušenia konania za súčasného podania návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky z dôvodu zistenia súladu, resp. nesúladu ustanovenia § 58 ods. 3 Tr. zák. s Ústavou Slovenskej republiky a zastavenia trestného stíhania vo vzťahu k zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. z dôvodu, že už bol pre členstvo v zločineckej skupine odsúdený, odvolací súd nemal zákonný dôvod konať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z vyššie uvedených dôvodov rozhodol o odvolaní obžalovaného spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.